

تأمین اجتماعی در آلمان
تأمین اجتماعی در آلمان
تأمین اجتماعی در آلمان
تأمین اجتماعی در آلمان

تأمین اجتماعی در آلمان
تأمین اجتماعی در آلمان
تأمین اجتماعی در آلمان

تأمین اجتماعی در آلمان

(یکی برای همه - همه برای یکی) (بخش دوم و پایانی)

● مساعده بیکاری

چنانچه دوره استفاده از کمک بیکاری سپری شده باشد و یا اینکه فرد اصلاً آن را دریافت نکرده باشد، می‌تواند از مساعده بیکاری که حداکثر برای یکسال پرداخت می‌گردد استفاده نموده و بعد از این مدت وضعیت فرد بار دیگر مورد بررسی قرار می‌گیرد. به هر حال، مساعده بیکاری به افرادی تعلق می‌گیرد که کمک بیکاری نسبی‌گیرند، محتاج هستند و برای مساعده بیکاری درخواست داده باشند.

اگر فرد بیکار حداقل یک فرزند داشته باشد، ۵۷ درصد حقوق خالص دریافتی قبلی خود را دریافت می‌کند و در غیر اینصورت تنها ۵۳ درصد آن به وی پرداخت می‌شود. در این حال نیز، اداره کار، بیمه بازنشستگی و درمان افراد را پرداخت می‌نماید.

هنگام بررسی احتیاجات فرد بیکار، در صورتی که فرد دارایی و یا درآمد قابل ملاحظه‌ای داشته باشد، مقدار مساعده بیکاری کمتر خواهد بود و درآمدهای فرد بیکار و همسر وی نیز در نظر گرفته می‌شود. همچنین به اظهارات والدین و فرزندان این شخص ترتیب اثر داده خواهد شد.

● کمک بیکاری

هر فردی که کارش را از دست بدهد، حق دریافت کمک بیکاری را دارد، به شرطی که در طول سه سال قبل از آن حداقل ۱۲ ماه و هفته‌ای ۱۸ ساعت کار کرده و بیمه بیکاری را پرداخت نموده باشد. ضمناً شخص بیکار باید خود را به اداره کار معرفی و درخواست کمک بیکاری بنماید. مقدار کمک بیکاری برای فرد صاحب فرزند ۶۷ درصد درآمد خالص قبلی و برای فرد بدون فرزند ۶۰ درصد این حقوق می‌باشد. علاوه بر آن، اداره کار حق بیمه بازنشستگی و درمان فرد را نیز می‌پردازد. مدت این دوره، که فرد کمک بیکاری دریافت می‌کند، براساس سن و مدت بیمه متفاوت است. حداکثر این مدت برای مستخدمینی که به سن ۵۴ سالگی رسیده باشند ۳۲ ماه است.

در بخش اول این مقاله، راجع به اصول تأمین اجتماعی، شبکه اجتماعی، مؤسسات بیمه اجتماعی، بیمه خصوصی، بیمه درمانی دولتی، هزینه مؤسسات بیمه درمانی، بیمه مراقبت‌های پرستاری، بیمه حوادث، مستمری دوران بازنشستگی و بیمه کارمندان دولت در آلمان مطالبی بیان شدند، در اینجا باقیمانده مطالب از نظرتان خواهد گذشت.

● بیمه بیکاری

براساس قانون ارتقای شغلی که در سال ۱۹۲۷ وضع گردید، اداره کار فدرال آلمان مسئولیت بیمه بیکاری را به عهده دارد. این بیمه موظف است در صورت بیکاری کامل و یا بیکاری ادواری برای تضمین تأمین اجتماعی کمک‌هایی را به افراد ارایه دهد. درآمد این اداره از حق بیمه‌ای که ۵۰ درصد آن توسط کارفرما و ۵۰ درصد آن توسط مستخدمان (کارگران، کارمندان اداری، کارگران ساختمان) و براساس حقوق ماهیانه و یا دستمزد روزانه پرداخت می‌گردد، تأمین می‌شود. در حال حاضر ۳/۲ درصد حقوق توسط کارفرما و همین مقدار توسط مستخدم پرداخت می‌گردد. حق بیمه نیز براساس سطح درآمدها محاسبه می‌شود که در حال حاضر سقف آن در ایالات قدیمی (غربی) ۷۶۰۰ مارک و در ایالات جدید (شرقی) ۵۹۰۰ مارک می‌باشد.

● کمک به کارگران نیمه وقت

این کمک به فردی تعلق می‌گیرد که بدلیل نداشتن کار زیاد، مدت زمان کمتری کار به مستخدم محول می‌شود و در نتیجه حقوقش کاهش می‌یابد. در این صورت کارفرما باید از اداره کار محلی درخواست کمک برای این افراد را بنماید. مقدار این کمک‌ها برای فردی که حداقل یک فرزند داشته باشد ۶۷ درصد دستمزد خالص دریافتی قطع شده است، در غیراینصورت، این مبلغ برابر ۶۰ درصد وجه مزبور خواهد بود. در ایالات جدید (شرقی) نیز برای جلوگیری از بیکاری، مجاز شناخته شده

است که اداره کار حق بیمه بازنشستگی و درمان این افراد را کاملاً پرداخت نماید. هنگامی که کارگر کاملاً بیکار شود، کارفرما باید برای کارگران موقت خود در کارخانه یا خارج از آن شرایط آموزش کیفی شغلی را فراهم سازد. فراهم آوردن تسهیلات آموزش شغلی برای آن دسته از افرادی که کار نیمه وقت دارند و از کمک‌های مربوطه استفاده می‌کنند به عهده ادارات کار است. در صورتی که کارگر از پذیرش این پیشنهاد خودداری کند باید شرایط بوجود آمده را نیز تحمل کند (مانند محرومیت از کار).

مورد بیکاری عموماً کاهش اثرات بیکاری با ایجاد شغل و حل آن از طریق کمک‌های مالی به بیکاران را مدنظر داشت، قانون ارتقای مشاغل، آموزشهای شغلی برای مشاغل مورد نیاز جامعه را ترویج داد تا بدینوسیله از ابتدا از پیدایش بیکاری جلوگیری شود.

این تغییر اساسی به ساختار خود قانون ارتقای مشاغل نیز انعکاس یافت. پس از مباحثات کلی شرح وظایف، اجرای قانون فوق‌الذکر، به اداره کار فدرال در نورنبرگ واگذار و نکاتی مانند ایجاد شغل، مشاوره شغلی، ارتقای آموزشهای شغلی، آموزشهای تکمیلی و بازآموزی بعنوان اولین ضرورت مطرح گردید. علاوه بر آن، اقدامات ترفیعی برای ورود به کار و تسهیلات بازآموزی مشاغل در نظر گرفته شد.

دومین زمینه فعالیت، حمایت و ایجاد مشاغل می‌باشد. پرداخت کمک به کارگران نیمه‌وقت، اقدامات تشویقی برای ادامه کارهای ساختمانی در طول سال و همچنین اقداماتی جهت ایجاد شغل در این حوزه جای دارد. اقدامات ویژه برای جلوگیری از بیکارهای بلندمدت نیز از جمله وظایف آن می‌باشد.

مزایای جایگزینی دستمزد در هنگام بیکاری مانند "پول بیکاری" و "کمک‌های بیکاری" از اهمیت بسزایی برخوردار می‌باشد.

● کمک هزینه تحصیلی

اولین قانون کمک هزینه تحصیلی در سال ۱۹۶۹ بعنوان بخشی از سیاست آموزش عمومی به تصویب رسید که فرصت‌های مساوی برای همگان خصوصاً آنانی که امکانات ادامه تحصیلات دبیرستانی و دانشگاهی را نداشتند بوجود آورد.

از دیدگاه اقتصادی گمان می‌رفت که تحصیلات سبب شکوفایی استعدادها و افزایش رقابت‌ها در اقتصاد آلمان غربی می‌گردد.

این قانون در سال ۱۹۶۹ در مدارس به اجرا

گذاشته شد. از سال ۱۹۷۱ قانون کمک هزینه تحصیلی فدرال، دانشجویان دانشگاهها و دیگر مراکز آموزشی را نیز تحت پوشش کمک هزینه

● مقدار کمک بیکاری برای فرد صاحب فرزند، ۶۷ درصد درآمد خالص قبلی و برای فرد بدون فرزند، ۶۰ درصد این حقوق می‌باشد.

● مزایای زمستانی

برای ادامه کارهای ساختمانی در طول سال، کارگران ساختمانی در طول زمستان یعنی از اول دسامبر تا ۳۱ مارس به ازای هر ساعت کار، ۲ مارک اضافه دریافت می‌کنند.

● مزایای بدی آب و هوا

در شرایط خاصی کارگران ساختمانی از مزایای بدی آب و هوا بهره‌مند می‌گردند. بدین صورت که از اول دسامبر تا پایان فوریه در صورتی که بدلیل بدی آب و هوا قادر به کار نباشند به ازای هر ساعت عدم امکان کار، کمک‌های جبرانی به کارگران تعلق خواهد گرفت.

● جبران خسارت در صورت عسر کارفرما

در صورتی که کارفرما بدلیل عسری که برایش پیش می‌آید از پرداخت دستمزد کارگران عاجز بماند، کارگران می‌توانند تقاضای جبران خسارت بنمایند.

● قانون ارتقای مشاغل

قانون ارتقای مشاغل که از سال ۱۹۶۹ وضع گردیده است، موجب بازنگری سیاست بازار شغلی گردید. درحالی که قانون سال ۱۹۲۷ در

تحصیلی در سیستم واحد ملی قرار داده است. از طرف دیگر، در سال ۱۹۸۳ تسهیلات فوق دستخوش سیاست صرفه‌جویی دولت قرار گرفت.

امروزه در مدارس متوسطه (پس از تحصیلات ۴ ساله ابتدایی آغاز می‌شود) که آموزشهای عمومی را بعهده دارند، در مدارس

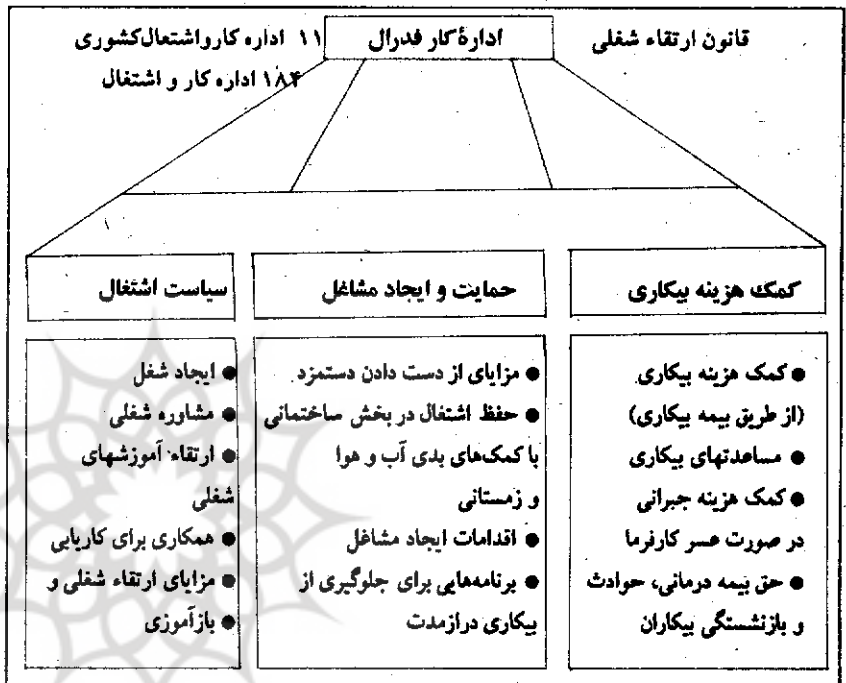
حرفه‌ای (از کلاس دهم) و مدارس فنی که تکمیل آموزشهای حرفه‌ای از اولویت ویژه‌ای برخوردار نیست، تنها دانش‌آموزانی از کمک هزینه تحصیلی دولتی می‌توانند استفاده نمایند که در هنگام تحصیل نزد خانواده خود نمی‌توانند به سر ببرند. این شرط شامل حال دانش‌آموزانی که در حال تکمیل دوره‌های آموزشی خود

(حداقل دو سال) در مدارس فنی و حرفه‌ای هستند نمی‌شود، بلکه کمک هزینه تحصیلی به دانش‌آموزانی که آموزشهای ثانویه را می‌گذرانند و دانشجویان در مدارس عالی فنی، آکادمی‌ها و دانشگاهها اعطا می‌گردد.

هر کسی که نتواند به لحاظ مشکلات مالی خود و یا خانواده، ادامه تحصیل دهد نیز حق استفاده از کمک هزینه تحصیلی را براساس این قانون دارد. مقدار این کمک هزینه که توسط دولت برای احتیاجات روزمره و تحصیلی پرداخت می‌گردد، بستگی به وضعیت عادی افراد و خانواده آنان، داشتن خانه و یا آپارتمان شخصی متعلق به خود یا خانواده و محل تحصیل از لحاظ جغرافیایی (شرق یا غرب آلمان) دارد. در صورت پایین بودن درآمد خانوادگی، احتیاجات اولیه فرد بطور کامل پرداخت می‌گردد.

علاوه بر آن، دانش‌آموزان کمک هزینه بیمه درمانی نیز دریافت می‌دارند. اگر اجاره محل سکونت خیلی بالا باشد برای جبران مشقات زندگی، کمک هزینه مسکن هم پرداخت می‌گردد. دانش‌آموزان کمک هزینه تحصیلی را بعنوان کمک بلاعوض دریافت می‌دارند، لکن برای دانشجویان نیمی از آن بصورت بلاعوض و نیم دیگر بعنوان وام در اختیارشان قرار می‌گیرد. تسهیلات ویژه‌ای نیز برای اعطای وام وجود دارد که عبارتند از اتمام تحصیلات در مدت زمان کمتر و یا گرفتن نمرات عالی در امتحانات نهایی.

قانون ارتقاء مشاغل

کمک هزینه تحصیلی براساس قانون کمک هزینه تحصیلی فدرال

حداکثر مبلغ پرداختی در ماه

کمک هزینه تحصیلی + بالاترین کمک هزینه مسکن + بیمه درمانی (برای دانشجویان دانشگاهها)

زندگی دور از خانواده	زندگی با خانواده
۶۶۵/۵۹۰	-
۶۶۵/۵۹۰	۳۳۰/۳۱۰
۷۸۵/۷۱۰	۵۹۰/۵۶۰
۸۳۰/۷۵۵	۶۰۰/۵۶۰
۹۴۰/۸۵۵	۷۱۰/۶۶۰

شرق غرب

● دانش‌آموزان، کمک هزینه تحصیلی را بعنوان کمک بلاعوض دریافت می‌دارند، لیکن برای دانشجویان نیمی از آن بصورت بلاعوض و نیم دیگر بصورت وام منظور می‌گردد.

پرورش کودکان از دیدگاه والدین به معنای تقبل هزینه‌های مالی است. با حق اولاد که در سال ۱۹۵۵ معرفی گردید و اقدامات معمول دیگر، این فشار مالی باید قدری برای خانواده‌های جوان کاهش یافته باشد. حق اولاد از سال ۱۹۷۵ به تمام خانواده‌های دارای فرزند، بدون در نظر گرفتن درآمد آنان پرداخت می‌گردد. با این تفاوت که خانواده‌های پرجمعیت‌تر مبلغ بیشتری دریافت می‌کنند. این مزیت اجتماعی در این مدت چندین بار افزایش یافته است. طبق مقررات موجود برای فرزند اول ماهیانه ۷۰ مارک، فرزند دوم ۱۳۰ مارک، فرزند سوم ۲۲۰ مارک و برای فرزندان دیگر هر کدام ۲۴۰ مارک پرداخت می‌شود. خانواده‌های با درآمد بالا باید بپذیرند که حق اولاد آنان بتدریج کاهش یافته و به سطح ۷۰ مارک برای فرزند دوم و هر فرزند دیگر می‌رسد.

بدلیل اصلاحات مالیاتی در سال ۱۹۸۶، موضوع ترویج خانواده، از سیستم کمک‌های دوگانه حق اولاد و بخشودگی مالیاتی براساس تعداد اولاد بهره‌مند می‌گردد. مقدار بخشودگی مالیاتی که از مالیات بر درآمد سالانه کسر می‌شود از سال ۱۹۹۲ برابر با ۴۱۰۴ مارک بوده است. کسانی که درآمد آنان آنقدر کم است که این بخشودگی مالیاتی سودی برایشان ندارد علاوه بر حق اولاد، مبلغ ۶۵ مارک بصورت جبرانی، اضافه دریافت می‌کنند.

حق اولاد به تمامی فرزندان اعم از قانونی، غیرقانونی و یا فرزندخوانده تعلق می‌گیرد. حد سنی برای فرزندان تا سن ۱۶ سالگی می‌باشد. به جوانانی که به تحصیل اشتغال دارند و یا آموزشهای حرفه‌ای را می‌گذرانند تا سن ۲۷ سالگی، در صورتی که کمک هزینه تحصیلی دریافتی بیش از ۷۵۰ مارک در ماه نباشد، حق اولاد به خودشان پرداخت می‌شود.

اگر تحصیلات بدلیل انجام خدمت نظام وظیفه بطول انجامیده باشد، حق اولاد تا سنین بالاتری پرداخت می‌گردد. برای جوانان ۱۶ تا ۲۱ ساله نیز حق اولاد در صورت بیکاری و یا از دست دادن فرصت‌های تحصیلی بالاتر پرداخت می‌شود. برای کودکان معلول که قادر به

جدید از ۱/۱/۱۹۹۴

۱- مزدوجین: درآمد سالانه ۴۵۴۸۰ مارک
۲- افرادی که تربیت فرزند را به تنهایی عهده‌دار هستند ۳۷۸۸۰ مارک

درآمد کمتر از مقدار تعیین شده در این جدول

۱- مزدوجین: درآمد سالانه ۱۰۰۰۰۰ مارک، افرادی که تربیت فرزند را به تنهایی عهده دارند ۷۵۰۰۰ مارک
● برای خارجیان بدون اجازه اقامت تعلق نمی‌گیرد
● درآمد فرزندان نیز مورد محاسبه قرار می‌گیرد

۷۰	۷۰	۷۰	فرزند اول
حدافل ۷۰*	حدافل ۷۰*	۱۳۰	فرزند دوم
حدافل ۷۰*	حدافل ۱۴۰*	۲۲۰	فرزند سوم
حدافل ۷۰*	حدافل ۱۴۰*	۲۴۰	فرزند چهارم و بعد

براساس درآمد

باشند نمی‌توانند از این کمک هزینه بهره‌مند گردند. حق مادری که توسط شرکتهای بیمه‌های درمانی پرداخت می‌گردد از کمک هزینه پرورش کودکان کسر می‌شود.

مادران یا پدران شاغلی که تمایل به نگهداری از کودکان بعد از اتمام مدت زمان مرخصی زایمان را داشته باشند می‌توانند تقاضای مرخصی پرورش کودک تا چهار هفته پس از زایمان را به کارفرما اعلام نمایند. تصمیم برای استفاده از این مرخصی برای پدر یا مادر به عهده خود والدین واگذار شده است که هر کدام می‌توانند در طول این مدت سه بار این وظیفه را بین خود تقسیم نمایند. در طول این مدت امکان انجام کار نیمه وقت - حداکثر ۱۹ ساعت در هفته - امکان‌پذیر است. اگر یکی از والدین شاغل نباشد، آنکه شاغل است نمی‌تواند تقاضای استفاده از این مرخصی را بنماید. مدت زمان استفاده از این مرخصی حداکثر ۳۶ ماه پس از زایمان می‌باشد.

تأمین اجتماعی مادران و پدران در مدت استفاده از مرخصی فوق‌الذکر همچنان باقی است که در این مدت، از بیمه خدمات درمانی بدون پرداخت حق بیمه استفاده خواهند نمود و از سال ۱۹۹۲ بیمه بازنشستگی آنان نیز در این

تأمین شخصی هزینه‌های زندگی نباشند، حق اولاد تا سنینی بالاتر از ۱۶ سالگی نیز قابل مطالبه می‌باشد.

● کمک هزینه و حق استفاده از مرخصی برای پرورش کودکان

طبق قانون کمک هزینه و حق استفاده از مرخصی برای پرورش نوزادان که از ابتدای ژانویه ۱۹۸۶ اجرا می‌شود، جایگزین تمامی شرایط مربوط به استفاده از این حقوق که قبلاً وجود داشت گردیده است. پدران و مادرانی که وظیفه پرورش کودکان خود را بصورت تمام وقت یا نیمه‌وقت به عهده می‌گیرند طبق این قانون از دولت کمک هزینه دریافت می‌کنند. برای کودکانی که از ژانویه ۱۹۹۳ متولد شده باشند این مبلغ تا ۲۴ ماه پس از تولد قابل پرداخت است.

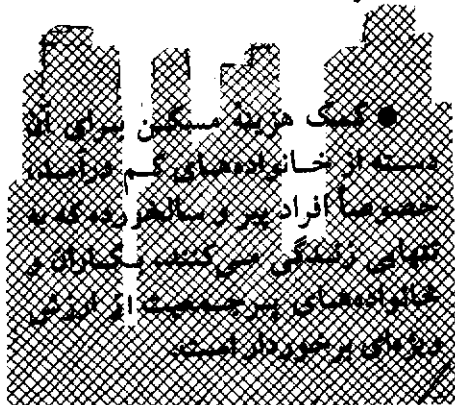
تمامی مادران (کارگر، کارمند، شغل آزاد، خانه‌دار) می‌توانند تقاضای استفاده از این کمک هزینه را بنمایند. اگر والدین بر سر این موضوع با یکدیگر موافقت نمایند حتی پدر نیز می‌تواند این کمک هزینه را دریافت کند. مبلغ این کمک هزینه ماهانه ۶۰۰ مارک برای نوزادان می‌باشد. افرادی که بیش از حد مکفی درآمد داشته

با توجه به اینکه یک خانواده اجاره‌نشین باشد یا در چهار دیواری شخصی خود زندگی کند، طبق تقسیم‌بندیهای ویژه، افراد برای پرداخت اجاره‌بها و یا مخارج نگهداری ساختمان و عوارض شهرنشینی (نوسازی) از کمک‌های دولتی استفاده می‌کنند.

همانطور که اشاره شد این کمک‌ها با توجه به سطح درآمد افراد (درآمد کمتر، کمک بیشتر)، میزان اجاره، تعداد افراد خانواده و همچنین منطقه سکونت از لحاظ گرانی و ارزانی مسکن به آنان تعلق می‌گیرد. کسانی که می‌خواهند از کمک هزینه مسکن استفاده نمایند، باید به اداره مربوطه در شهرداری منطقه مراجعه کنند. پس از تصویب آن، میزان کمک هزینه برای دوازده ماه بدون تغییر ادامه خواهد داشت. کسانی که کلاً با کمک‌های دولتی زندگی می‌کنند و همچنین قربانیان جنگ، از سال ۱۹۹۱ احتیاج به پر نمودن فرم مربوطه را ندارند بلکه این کمک‌ها با تشریفات ساده‌تری به آنان پرداخت می‌شود. اجرای طرح پرداخت کمک هزینه مسکن در ایالات جدید (شرقی) در یک دوره انتقالی صورت می‌پذیرد که علاوه بر آن کمک هزینه گرم نگهداشتن خانه و آب گرم نیز به آن اضافه می‌شود.

کمک هزینه مسکن برای آن دسته از خانواده‌های کم درآمد خصوصاً افراد پیر و سالخورده که به تنهایی زندگی می‌کنند، بیکاران و خانواده‌های پرجمعیت از ارزش ویژه‌ای برخوردار است.

در پایان سال ۱۹۹۲، بیش از ۱/۸ میلیون نفر در ایالات قدیمی (غربی) و ۲ میلیون نفر در ایالات جدید (شرقی) از کمک هزینه مسکن استفاده کرده‌اند.

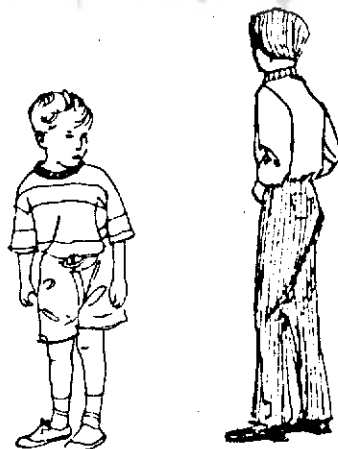
کمک هزینه پرورش اطفال	مرخصی پرورش اطفال
<p>برای پدر و یا مادر</p> <ul style="list-style-type: none"> کسی که از طفل مراقبت می‌کند شاغل نباشد و یا در این مدت کار نیمه‌وقت داشته باشد <p>مقدار کمک هزینه</p> <ul style="list-style-type: none"> ۶۰۰ مارک برای مدت ۲۴ ماه <p>پس از تولد نوزاد</p> <ul style="list-style-type: none"> * مقدار کمک هزینه بسته به درآمد خانوار، در سالهای بعد پرداخت می‌گردد. 	<p>برای پدر و یا مادر</p> <ul style="list-style-type: none"> پس از زایمان و مرخصی آن، پدر و مادر هر کدام که بخواهند می‌توانند به کار پرورش طفل ادامه دهند و شاغل نیز باشند <p>مدت مرخصی</p> <ul style="list-style-type: none"> ۲۶ ماه پس از تولد نوزاد <p>* هیچکس حق اخراج فرد را در این مدت از کار ندارد.</p>

مشکل می‌باشد. برای اینکه این افراد بتوانند با توجه به تعداد افراد خانواده از تسهیلات مسکن بطور عادلانه استفاده نمایند، دولت با اختصاص وجهی بنام کمک هزینه مسکن، در پرداخت قسمتی از اجاره بهاء به افراد نیازمند کمک می‌کند. این کمک هزینه از اوایل دهه ۶۰ میلادی برای کنترل مشکل مسکن توسط دولت آلمان فدرال پرداخت می‌شود. از آن پس، دولت با پشتیبانی مالی از پیمانکاران و سرمایه‌گذاران در بخش مسکن به ساخت خانه‌های ارزان قیمت برای اجاره با نرخ نه چندان زیاد برای افراد نیازمند اقدام نمود.

مدت پرداخت می‌گردد. شغل آنان نیز بدون توجه به استثنائاتی که برای آنها بوجود آمده است محفوظ باقی می‌ماند. در مدت استفاده از مرخصی پرورش کودک، از مادر در هنگام بارداری و زایمان در برابر اخراج غیرقانونی از کار پشتیبانی به عمل می‌آید. تنها در شرایط استثنایی امکان اخراج وی توسط مقامات مسئول به کارفرما داده می‌شود. اگر کارگر زن بخواهد که پس از انقضاء مدت این مرخصی دیگر به محل کار برنگردد، باید به مدت سه ماه در محل کار حاضر شود مگر اینکه حداقل سه ماه قبل از انقضاء مرخصی موضوع را کتیباً به اطلاع کارفرما رسانده باشد.

● کمک هزینه مسکن

کمک هزینه مسکن از سال ۱۹۶۰ در جمهوری فدرال آلمان مطرح گردید. در سال ۱۹۶۳ قانون کمک هزینه مسکن برای مقابله با بحرانهای اجتماعی ناشی از افزایش اجاره‌ها اصلاح گردید و با تغییرات قانونی در سالهای ۱۹۶۵ و ۱۹۷۰ این کمک هزینه کاملاً تحت پوشش سیستم تأمین اجتماعی درآمد. برای افراد کم درآمد اغلب کنار گذاشتن مبلغی بعنوان اجاره بهای یک آپارتمان مناسب

کمک هزینه مسکن

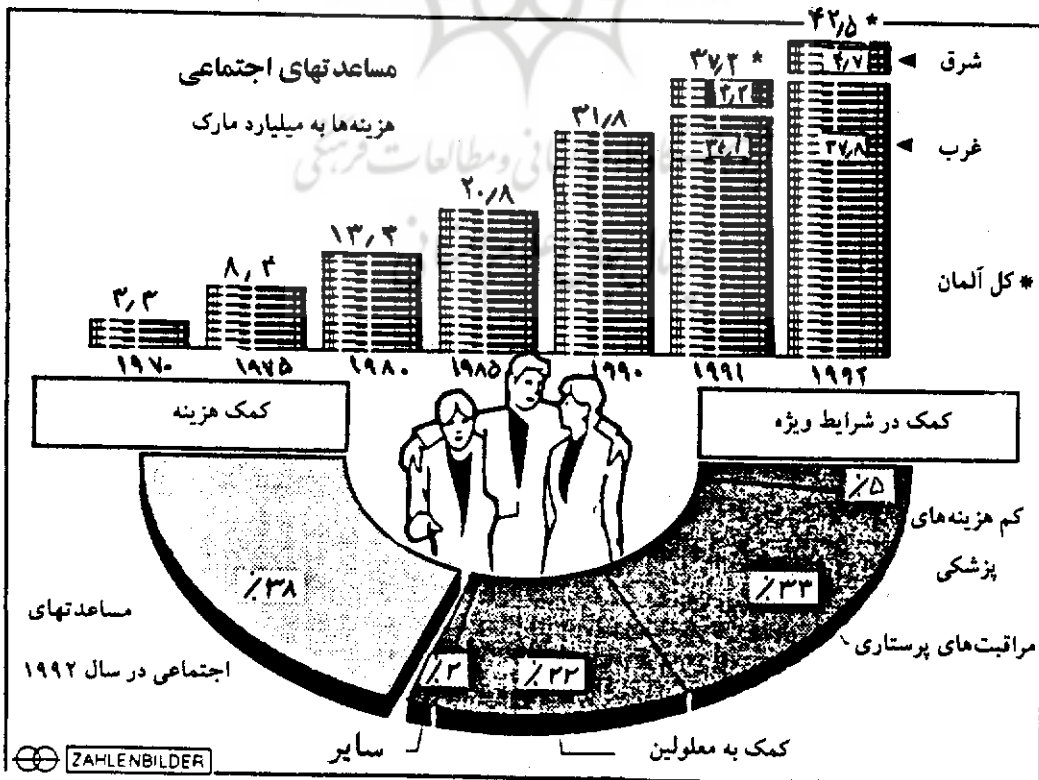
● مساعدتهای اجتماعی

آلمان روز به روز اهمیت بیشتری می‌یابد. در سال ۱۹۸۰ مقدار این کمک‌ها تنها ۱۳/۳ میلیارد مارک بود، در حالی که در سال ۱۹۹۲ این رقم به ۴۲/۵ میلیارد مارک افزایش یافته است. که از این مقدار، مبلغ ۱۶/۱ میلیارد مارک بعنوان کمک‌های مالی برای ادامه زندگی و ۲۶/۴ میلیارد مارک بعنوان کمک در شرایط ویژه مانند بیماری، معلولیت و احتیاج به پرستاری و مراقبت، هزینه شده است.

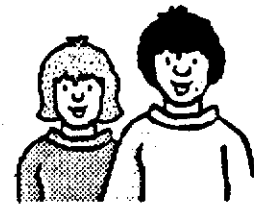
بیکاری، مهمترین دلیل استفاده‌کنندگان از مساعدتهای اجتماعی و دلیل دوم پایین بودن مستمری بازنشستگی بوده است. برای شرایط ویژه نیز احتیاج به مراقبت و پرستاری از مهمترین دلایل بشمار می‌رود. از ابتدای ژانویه ۱۹۹۱، قانون فدرال برای مساعدتهای اجتماعی در ایالات، جدید (شرقی) آلمان نیز اجرا می‌گردد.

مساعدتهای اجتماعی

● حق اولاد برای فرزندان تا سن ۱۶ سالگی می‌باشد، به جوانانی که به تحصیل اشتغال دارند و یا آموزش‌های حرفه‌ای را می‌گذرانند تا سن ۲۷ سالگی و برای کودکان معلول که قادر به تأمین شخصی هزینه‌های زندگی نباشند، تا سنین بالاتر از ۱۶ سالگی نیز قابل مطالبه است.

سازمان‌های خیریه مستقل در آلمان

سازمان رفاه کارگران

سازمان خادمین کلیسای پروتستان در آلمان

سازمان خیریه کاتولیک آلمان

سازمان رفاه عادلانه

صلیب سرخ آلمان

اتحادیه مرکزی

ZAHLENBILDER

بعنوان قدیمی‌ترین سازمان خیریه مستقل در آلمان از درون آن پایه‌ریزی گردید. سازمان خیریه کاتولیک که بنام "جمعیت سازمان خیریه آلمان" خوانده می‌شود در سال ۱۸۹۷ توسط لورنس ورتمان تأسیس گردیده است. هر دو سازمان مزبور همراه با "مؤسسه مرکزی رفاه یهودیان در آلمان" که در سال ۱۹۱۷ بنا نهاده شده است و "سازمان رفاه کارگران" تأسیس سال ۱۹۱۹، صلیب سرخ آلمان" تأسیس سال ۱۹۲۱ و "سازمان رفاه عادلانه" تأسیس سال ۱۹۲۴، سرانجام در سال ۱۹۲۴ سازمانی را بنام "لیگ غیر دولتی سازمانهای خیریه آلمان" بوجود آوردند که از سال ۱۹۶۲ تحت نام "مؤسسه فدرال سازمانهای خیریه غیردولتی" به فعالیت خود ادامه می‌دهد.

اصلاحی، خدمات بهداشتی تا کمک به ناتوانان جسمی و سالمندان و خانواده آنان و حمایت از اقلیتهای گروهی را دربر می‌گیرد. سازمانهای مستقل بصورت تکمیلی در کنار مؤسسات خیریه دولتی و ادارات اجتماعی فعالیت می‌کنند. در قرن نوزدهم و پس از جنگ جهانی اول، مؤسسات بزرگ خیریه بصورت اتحادیه‌های آزاد با شعبات محلی و منطقه‌ای پدیدار گشتند. اصلی‌ترین مفاهیم آنان انگیزه‌های دینی، عقیدتی و بشردوستانه بود؛ این سنت هنوز هم پابرجاست. خارج از شش سازمان اصلی که بصورت مستقل در امور خیریه اجتماعی فعالیت دارند، در سال ۱۸۸۴ "کمیته مرکزی میسیون داخلی و کلیسای پروتستان آلمان" به پیشنهاد یوهان هینریش ویشنر تأسیس گردیده بود که "سازمان خادمان کلیسای پروتستان در آلمان"

● سازمانهای خیریه مستقل در آلمان
ن تجربه فقر اجتماعی که در قرن نوزدهم گریبانگیر اجتماع و افراد جامعه گردیده بود، سبب پیدایش تعداد زیادی از سازمانها و جمعیت‌های خیریه خصوصی و وابسته به کلیسا شد. این سازمانها کمک به طبقه کارگری و دستگیری از مستمندان را بعهده داشته و در برخی موارد آموزشهای ابتدایی را بدلیل انگیزه‌های دینی و یا مسئولیتهای مدنی انجام می‌دادند. با توسعه و مدرنیزه شدن اجتماع، شکل و وظایف سازمانهای خیریه خصوصی بطور طبیعی تغییر یافت ولی بطور کلی از صحنه خارج نشدند و هنوز زمینه وسیعی برای فعالیت اجتماعی برای گروهها، نهادها، فدراسیونها و بنیادهای خصوصی وجود دارد. این فعالیتهای آموزش کودکان، کار رفاهی جوانان، آموزشهای

هزینه تأمین اجتماعی اتحادیه اروپا از سال ۱۹۸۹ تا ۱۹۹۲

درصد از تولید ناخالص ملی

۱۹۹۲	۱۹۹۱	۱۹۹۰	۱۹۸۹	
۲۸/۲	۲۷/۳	۲۶/۷	۲۶/۸	اتریش
۲۷/۸	۲۷/۶	۲۷/۰	۲۶/۷	بلژیک
۳۱/۴	۳۰/۷	۲۹/۶	۲۹/۹	دانمارک
۳۵/۴	۳۱/۱	۲۶/۱	۲۴/۴	فنلاند
۲۹/۲	۲۸/۵	۲۷/۶	۲۷/۵	فرانسه
۲۷/۳	۲۷/۰	۲۷/۰	۲۷/۵	آلمان
۲۷/۲	۲۴/۷	۲۲/۷	۲۱/۷	بریتانیا
-	۲۰/۲	۲۰/۶	۲۰/۷	یونان
۲۱/۶	۲۰/۹	۱۹/۷	۱۹/۷	ایرلند
۲۵/۶	۲۴/۶	۲۳/۳	۲۳/۱	ایتالیا
۲۸/۰	۲۷/۶	۲۵/۹	۲۵/۲	لوکزامبورگ
۳۳/۰	۳۲/۵	۳۲/۲	۳۰/۲	هلند
۱۷/۶	۱۶/۹	۱۴/۹	۱۴/۵	پرتغال
۴۰/۰	۳۷/۶	۳۵/۸	۳۵/۲	سوئد
۲۲/۵	۲۱/۷	۲۰/۶	۲۰/۰	اسپانیا

شرایط زندگی و کار، حمایت‌های اجتماعی کافی، مباحثات اجتماعی، توسعه ظرفیت‌های شغلی برای دستیابی به سطح بالای اشتغال و مبارزه با سیاستهای حذف مشاغل....

برای رسیدن به این اهداف، اتحادیه اروپا فعالیتهای کشورهای عضو در زمینه‌های ذیل را مورد حمایت قرار می‌دهد:

- بهینه‌سازی محیط کار برای حفظ سلامت و ایمنی کارگران.
- شرایط کار بهتر.
- منابع اطلاعاتی و شنود از کارگران.
- فرصت‌های مساوی برای زنان و مردان در بازار کار و حقوق مساوی در محل کار.
- بازگرداندن افرادی که از بازار کار حذف شده‌اند.

۸- حق شاغلین برای آگاهی (از قوانین و مقررات و شرایط کاری)، دادخواهی و برخورداری از ایفای نقش در روند کار.

۹- حق بهداشت و ایمنی در کار.

۱۰- حمایت از کودکان و جوانان.

۱۱- حق افراد سالخورده برای داشتن زندگی مناسب در سطح استاندارد.

۱۲- تأمین شغلی و اجتماعی برای معلولین.

کشورهای عضو اتحادیه اروپا (به جز انگلستان) در اواخر سال ۱۹۹۲ "توافقنامه سیاست‌های اجتماعی" را در ماستریخت هلند به امضاء رساندند. در بندهای یک و دو از این موافقتنامه علاوه بر سایر مواد، نکات ذیل مورد توجه قرار گرفته است.

"جامعه اروپا و کشورهای عضو آن دارای اهداف ذیل هستند: ارتقای شغلی، بهینه‌سازی

منشور اجتماعی اتحادیه اروپا

منشور مورد توافق اعضاء جامعه اروپا در سال ۱۹۸۹ شامل حقوق اساسی دوازده‌گانه ذیل می‌باشد:

- ۱- حق انتخاب کار برای افراد، در هر کدام از کشورهای عضو جامعه اروپا.
- ۲- حق دستمزد مناسب.
- ۳- حق برخورداری از شرایط زیستی و کاری بهتر.
- ۴- حق برخورداری از حمایت‌های اجتماعی براساس شرایط موجود در هر کدام از کشورهای عضو.
- ۵- آزادی همکاری مؤسسات و حق مذاکرات بر سر تعرفه‌ها.
- ۶- حق آموزش‌های شغلی.
- ۷- حق برابری زن و مرد در کار.

تهیه کننده: م - صفت زاده